

Vicent Pellicer Escriptor i amant del territori

«ENS HEM ALLUNYAT DE LA NATURA, LA TENIM OBLIDADA»

Entrevista

'Bany de natura. Murmuris de les estacions' és un recull d'experiències, sentiments i sensacions expressades a través de les quatre estacions

JUDIT CAMACHO
JESÚS

Vicent Pellicer (Valdeagorfa, Baix Aragó, 1956) ha viscut a Jesús (Baix Ebre des dels 9 anys. A les Terres de l'Ebre va descobrir una gran font d'inspiració per ell: l'entorn paisatgístic de les Terres de l'Ebre, entre els quals s'hi inclouen els Ports i el delta de l'Ebre.

Pellicer és professor de català per adults, fotògraf i escriptor. Ha publicat una quinzena d'obres que són testimoni de l'amor que sent l'autor per la naturalesa que l'envolta. 'Bany de natura. Murmuris de les estacions', l'última publicació de l'escriptor, convida el lector a endinsar-se en la sensibilitat i la visió que té Pellicer per la Terra. El prologuista del llibre, Manel Ollé, defineix Pellicer com un «escriptor prolífic» ja que, més enllà del nombre d'obres publicades, destaca les aportacions que ofereix l'escriptor i posa a l'abast de qui el llegeixen. 'Bany de natura' és una oportunitat de conèixer la naturalesa d'una manera tendra, respectuosa i emotiva.

Què trobarà el lector que s'endinsarà en Bany de natura. Murmuris de les estacions?

Hi trobarà espais naturals (boscos, rius, muntanyes, valls, barrancs...), des de les Terres de l'Ebre fins als Ports de Morella, el xiuxiueig dels éssers que hi habiten, i també tanta bellesa com he sigut capaç de copsar-hi!

Què tenen d'especial els paisatges de les Terres de l'Ebre, el Maestrat i el Matarranya?

En primer lloc, l'amor profund que els professo, des de fa molts d'anys; per la qual cosa, no sé fins a quin punt puc ser objectiu! No obstant això, hi destacaria, sobretot, la diversitat i l'oceà de contrastos que podem abastar des de les pinzellades acolorides de la Mediterrània i del delta de l'Ebre, tot creuant la plana, immensa, fructífera; navegant per l'Ebre i els pobles que l'abracen, trescant per les terrasses de vinya de les terres de l'interior, gaudint dels camps del Matarranya assao-

Vicent Pellicer amb el seu llibre 'Bany de natura. Murmuris de les estacions'. FOTO: JOAN REVILLAS

nats de colors, fins a les altures de les muntanyes i les bosqueries fantàstiques del massís del Port i dels rius que hi naixen...

Es tracta gairebé d'un llibre en forma de diari, encara que en total has relatat 24 experiències viscudes en diferents paratges del territori. Ha estat difícil escollir-les?

No t'ho pots arribar ni a imaginar! Tot i això, al final, a l'hora d'escollir, m'he decidit per la formosor que hi he observat, per la vida que he trobat en aquell indret, pel meu estat d'ànim...

A més, l'obra té com a fil conductor els canvis de la naturalesa a través de les quatre estacions de l'any. Tens alguna època preferida per fer un 'bany de natura'?

Si, és un viatge per caminar al ritme de les 4 estacions, seguint els seus passos, per sentir-hi la seua amable generositat, i per gaudir de les seues mirades miraculoses. Em meravellen les quatre estacions! La primavera és amable, esplendorosa, esperançadora, i recupera l'eterna joventut!; l'estiu,

pacífic i revitalitzador; la tardor, acollidora, tendra; i l'hivern, rigorós, ferm, agrest!

La naturalesa és terapèutica? Quin poder té sobre les persones?

I tant, no tingues cap mena de dubte. Recorda que els nostres avantpassats, els propers i encara els més llunyans, es curaven, el cos i la ment, només amb els remeis guaridors que els regalava la natura: hi vivien en harmonia! La història n'està plena, d'exemples de multitud de civilitzacions que idolatraven la natura, la reverenciaven, l'estimaven, la protegien, l'abraçaven, la consideraven sa-

«Multitud de civilitzacions idolatraven la natura, la reveraven, l'estimaven, la protegien, la consideraven sagrada»

grada!; res no tenia sentit sense el batec prodigiós de la natura!

Com observes el teu entorn?

La primera cosa que tinc molt clara és que no oblidó mai que jo també soc natura i que en formo part! I em deixo portar per les sensacions, per les flaires dels boscos, per les llums màgiques de les albedes i dels capvespres, per la fressa i els cants dels animalons dels boscos...; l'observo en silenci, per escoltar-ne les veus que em parlen!

Es pot entendre el llibre com una eina per conscienciar d'uns paisatges que podrien desaparèixer durant els propers anys?

Per suposat! D'una banda, com que ens hem allunyat de la natura, s'ha trencat el fil d'or que ens unia, hem perdut l'essència dels nostres orígens i, de resultes d'això, la tenim oblidada en el sentit més pur!; i d'altra banda, el ritme vertiginós que condueix la nostra vida encara n'agreuja molt més l'allunyament i la falta de conscienciació. En definitiva, ens hem convertit en simples consumidors de natura, a estonetes!; només en fem brevíssims tastets, que no ens permeten prendre consciència d'on som, del que fem, i de la fragilitat dels espais per on passegem: en realitat, de la nostra pròpia fragilitat!

Propers projectes?

Sí, per a la campanya de Nadal d'enguany, estic treballant en una obra fotogràfica, que també publicarà Cossetània, que completarà alguns dels llibres en imatges que he publicat en els darrers anys.

Una recomanació per al mes de gener?

Te'n podria fer tantes! Per exemple, la visita als Montsagres (Paül, Horta de Sant Joan i Prat de Comte): fonts que ragen sempre, valls verdes i captivadores, carenes i cims impressionants, arbres monumentals, boscos encisadors, vistes panoràmiques infinites, que compartireu amb els voltors i potser amb l'àguila daurada...